

פרשת ויחי

כניסת שבת: 16:18
צאת השבת: 17:12
רבנו תם: 17:40
אופק תל אביב
יד/טבת התשפ"ב

"עמרת מרדכי אליהו" בית תורה וחסד

בית מדרש יום (לרבנות ודיינות), ערב ואשמורת * אזכרות * לימוד משניות והזוהר הקדוש
לע"נ הנפטרים * חלוקת תלושי מזון לזקקים * שיעורי תורה לקהילה * עלון שבועי.

ע"ש ולעילוי נשמת מו"ר מרן הראשון לצ"צ המקובל האלקי הגה"צ הרב מרדכי אליהו זצוק"ל זיע"א ולעילוי נשמת הצדיקים הקדושים: רבי יעקב, רבי ישראל, רבי מאיר ורבי אלעזר למשפחת אבאצ'ורא זיע"א

כללי הפסיקה ב'שולחן ערוך'

"הנהיה אתה יודוך אחיך ידך בערף איביך" (מ"ט, ח')

ישנם כללי פסיקה ב'שולחן ערוך' (ענין יד מלאכי, כללי פסיקה; 'שדי חמד' כללי הפוסקים סי' י"ג סע' ח' ו'א"ל). אם מרן מביא את דבריו בסתם ואחר כך בשם "יש אומרים" – הלכה כסתם. כמו כן, אם הוא מביא שתי דעות, בלשון: "יש אומרים... ויש אומרים" – הלכה כ"יש אומרים" השני (כשמרן מביא את דברי הרמב"ם הוא לעולם אינו מציינו בשם "יש אומרים", אלא הוא מציינו בדרך כבוד: "הרמב"ם אומר"). **בדרך רמז יש מי שאומר**, כתוב: "ליהודה איתא (ראשי תיבות: "י"א, כלומר: "יש אומרים"), יודוך אחיך" – ראשי תיבות: "י"א). כשמובא ב'שולחן ערוך' י"א וי"א, אז הכלל הוא: "ידך בעורף" – ידך בבי"ת השני שנמצא בעורף, כלומר: יש לפסוק כדעת ה"יש אומרים" השני.

ומדוע הביא ה'שולחן ערוך' גם דעות שלא פסק כמותן? דבר זה הוא מסביר בהקדמתו, שבכתיבת ספרו אינו בא לשנות את המנהגים שנהגו מקודם, וכל אחד ימשיך במנהגו. לא לחינם זכה מרן ה'ביית יוסף' שכולם סומכים עליו. חשיבותו כל כך גדולה, עד שהרמ"א כתב עליו (שו"ת הרמ"א סי' מ"ח): "מי שחולק עליך כחולק על השכינה". גם הרמ"א, בכל השגותיו, אינו חולק על מרן, אלא רק מציינ מנהגים אחרים מאשר אלו שהזכיר ה'שולחן ערוך' עצמו.

היה פעם דיון קשה מאוד בין שני בני אדם, ומרן פסק את הדין, אך הרמ"א לא הסכים לדבריו. אף על פי כן כתב שהלכה כמרן, וכתב: "דעתי אחרת, ואיני חולק עליך". כתב המהרש"ל לרמ"א: אם יש לך קושיות על מרן, מדוע אינך מקשה עליו? מדוע אתה פוסק הלכה כמותו? השיב לו הרמ"א: אם כך אתה אומר, סימן שאינך מכיר את מעלתו וחשיבותו של מרן ה'ביית יוסף'.

כאריה וכלביא

"כרע רבץ פאריה וכלביא מי יקימונו" (מ"ט, ט')

פסוק זה מזכר בשינוי קל גם בברכת בלעם הרשע לישראל (במדבר כ"ד, ט'): "כרע שכב כארי וכלביא מי יקימונו, מברכך ברוך וארריך ארורי". פירש שם רש"י: "כתרגומו: יתיישבו בארצם בכוח וגבורה". בתרגום כתוב: "לית מלכות דתנענענה" – כלומר, אין שום מלכות בעולם שיכולה לעזוב את עם ישראל. כל זמן שהם מקיימים את רצון בוראם ומחזיקים בארצם, הם כמו ארי ולביאה.

בעל 'אור החיים' הקדוש מבאר את המשל לארי ולביאה: כשם שהארי והלביאה, כשהם נמצאים ביחד, אין אף חיה שיכולה להם, כך ישראל – כשהם ביחד, אין שום אומה ולשון שיכולה להילחם נגדם (וענין לתרגום יונת בן עוזיאל שם).

וכששמע בלק ברכה זו כעס מאוד, כמו שכתוב (במדבר כ"ד, י"א): "ויחר אף בלק אל בלעם ויספק את כפיו ויאמר בלק אל בלעם לקב איבי קראתיך והנה ברכת ברך זה שלש פעמים. ועתה ברח לך אל מקומך אמרתי כבד אכבדך והנה מנעך ה' מכבוד".

זאת ועוד, בלעם אומר (שם כ"ג, כ"ד): "הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא". אם עם ישראל קם בבוקר ומיד מקיימים מצוות: ציצית, תפילין, קריאת שמע, משמע שעושים זאת בשמחה ובהתלהבות (ענין רש"י שם ב"ש מדרש תנחומא בלק י"ד), ואז זוכים שה' שומר עליהם ונלחם מלחמתם.

יש מעלות באריה שהן בתקומה ובהתנשאות, ויש מעלה בריבצה וברוגע. והביאור, שכשעם ישראל מקיימים מצוות בשמחה ובטוב לבב, בזריזות ובחדווה, הם משולים לאריה בשיא תפארתו והתנשאותו. וכשבאו לארץ ישראל הם משולים לאריה שיושב ברוגע ובשלווה, ואין שום אומה שתפחיד אותו ותגרום לו לקום מרבצו. וכך אומר לו יעקב אבינו, ששיבתו בארץ ישראל היא ללא חת וללא חומה, ומגן בינו לבין האומות (שממילא עניינו רואות שאין בהם כל תועלת), ויהיה פחדו על כולם, ויקויים הפסוק (דברים י"א, כ"ה): "פחדכם ומוראכם יתן ה' אלוהיכם על פני כל הארץ". **וענין** לאבן עזרא שמבאר, שהאריה אינו פוחד משום חיה. וכן כתב הספורנו: "ויכלביא מי יקימונו" – כן יהא במלכותו לעתיד שירבץ כלביא, ולא יהיה מי שיוכל להטיל עליו אימה כדי שיקיימו ממקומו מחמת יראה". (דברי מרדכי)

בכוח האחדות - כאריה נוכל לרבוע

יש מעלות בקומו של האריה ויש גם מעלות בריבצתו. אנו רואים כי יעקב, בברכתו ליהודה, מתייחס לאריה הרבוע: "כרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימונו" (מט ט). ועם זאת, בקללות של בלעם שנהפכו לברכה, יש בתחילה יחס לקימה וההתנשאות של האריה: "הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא" (במדבר כג, כד), ואחר כך גם לריבצה: "כרע שכב כארי וכלביא מי יקימונו" (שם, כד ט).

בשתי הפרשיות מסמל האריה את עם ישראל. הכוח הטמון בו. היכולות שלו בעבודת הבורא. סגולותיו בירושת הארץ. כשעם ישראל מקיים מצוות בשמחה ובטוב לבב, בזריזות ובחדווה, הוא משול לאריה, בשיא תפארתו והתנשאותו. ובישיבתו בארץ ישראל הוא משול לאריה שיושב ברוגע ובשלווה, ואין שום אומה שתפחיד ותקים אותו מרבצו.

בזה מברך יעקב את יהודה, ששיבתו בארץ ישראל תהיה ללא חת, משום כך לא יהיה לו צורך בחומה או מגן בינו לבין האומות, שכן הן לא יטילו עליו שום פחד ומורא, אלא "לא יתצב איש בפניכם פחדכם ומוראכם יתן ה' אלקיכם על פני כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם" (דברים יא, כה).

המפרשים מנסים לעמוד על דמותו של האריה כמתנשא וכרובץ. האבן-עזרא והספורנו גם יחד, כל אחד בסגנונו ובלשונו, מתארים שמעלת האריה היא, שהוא אינו פוחד, לא צריך שום מאורה או מחסה. אינו בורח מפני שום חיה, ואף אין מי שיוכל להטיל אימה על לכדי שיקיימו ממקומו. הוא רובץ בהשקט ובבטחה.

כך גם עם ישראל, ממש כמו שאמר בלעם – אם הם קמים בבוקר וחוטפים מצוות: ציצית, תפילין, קריאת-שמע, ועושים זאת בשמחה ובהתלהבות (ענין רש"י במדבר שם), ה' שומר עליהם ונלחם מלחמתם ומפיל את אויביהם חללים. ואם עם ישראל עושים כך ובנוסף לזה אף נוהגים בכוח ובגבורה בישיבתם בארץ – אין שום מלכות בעולם שתוכל לעזוב אותם בארץ.

דווקא באחדות

כאשר ה' מסיים להביא בפנינו את כל הברכות שבהן נתברכו השבטים, הוא אומר: "ויברך אותם, איש אשר כברכתו ברך אותם". מצד אחד יעקב אבינו מברך את בניו כל אחד כברכתו המיוחדת. כגון: בנימין כזאב, יהודה כאריה, דן כנחש וכדו', "איש איש כברכתו".

מצד שני הוא נותן ברכה כללית לכולם, "ויברך אותם", כדי שכל המעלות יהיו בעבור כולם. אך כל המעלות והברכות הללו יהיו יעילות בתנאי אחד – שתהיה אחדות של כל ישראל (ענין רש"י מט כח, עפ"י תנחומא טז), כענין "ברכנו אבינו כולנו כאחד". כי אם נהיה מפוזרים, אם חלילה נהיה שלא באחדות, מפולגים למפלגות ולא מאוגדים באגודה אחת, אין מקום לברכה לשרות בנו.

נכון, אומנם כל שבט נתברך בברכה המאפיינת אותו, בברכה הראויה לו יותר, בברכה אשר לה הוא צריך בישיבתו בארץ. אך בסופו של דבר הברכות יחולו כשנהיה יחד. **כל אחד מאתנו זקוק לברכתו של חברו. כל אחד צריך לפרנס את חברו מהברכה המצויה אצלו.**

אנו חייבים להבין שאנו תלויים זה בזה. שותפים לכל דבר. המשמעות של כל זה היא שרק אם תהיה אהבה בין כל הקהילות בעם ישראל, בין כל החוגים והעדות ההולכים על-פי תורת ישראל – תוכל לחול עלינו הברכה. נוכל לשבת שקטים ושאננים בארצנו, כאריה הרובץ ללא מורא וללא פחד. שיהיה בעגלא ובזמן קריב, אמן כן יהי רצון. (אביהם של ישראל על התורה)

הלכות בשול בשבת (המשך)

עירוי מים רותחים לתוך מעט מים

סד - אסור לערות מים רותחים כשיעור "יד סולדת בו" לתוך כוס שיש בה מעט מים קרים. אמנם, מותר לתת מעט מים רותחים כני"ל לתוך כוס שיש בה מים קרים **מרובים**, באופן שברור שהמים הרותחים לא יבשלו את המים הקרים.

עירוי מים קרים על גבי מים רותחים

סה - אסור לערות מים קרים על מים חמים [בשיעור של "יד סולדת בו"] שבכלי ראשון, משום שהמים החמים התחתונים גוברים על הקרים העליונים ומבשלים אותם. ומכל מקום, מותר לערות מים קרים מרובים על מעט מים רותחים, באופן שברור שהקרים לא יתבשלו בחום הרותחים, ובתנאי שמערים את הקרים בהעראה אחת ולא מעט מעט. וכל זאת כדי שהמים הקרים שמערים בתחילה לא יתבשלו בחום הרותחים.

עירוי רותחים לכוס רטובה

סו - הרוצה לערות מים רותחים כשיעור "יד סולדת בו" מ"כלי ראשון" לתוך כוס שיש בה מעט מים שאינם רותחים, צריך לשפוך את המים ולנער את הכוס עד שלא ייראו עליה טיפות מים בעין ואין צורך לנגבה.

צינון ביצים במים קרים

סז - מותר לתת ביצים חמות בשיעור "יד סולדת בו" תחת הברז ליתן עליהם מים קרים כדי לצננן, ומותר לשים ביצים חמות כני"ל בכלי ולערות מים קרים לתוך הכלי כדי לצננן, למרות שכתוצאה מכך המים יתחממו לחום בשיעור "יד סולדת בו". ואף למחמירים בדין גוש בכלי שני – מותר, כיון שמטרת העירוי אינו לחימום המים אלא לצינון הביצים [וכן יש המערים מים קרים על ביצה חמה כדי להקל על קילוף הביצה].

סח - ביצים הנמצאות בתוך קומקום רותח וכדו' שהורד מן ה"פלטה" מותר לערות עליהן מים קרים בכמות גדולה בבת אחת כדי לצננן, אך אסור לערות עליהן מעט מים קרים

עירוי מכלי שני

סט - דין עירוי מ"כלי שני" כדן "כלי שני" שאינו מבשל, אפילו אם התבשל שבתוכו חם כשיעור "יד סולדת בו". ולכן מותר לערות תבשיל רותח כשיעור "יד סולדת בו" מ"כלי שני" על גבי מאכל שאינו מבושל (פרט לקלי הבישול, וכדלקמן). וכן אין בזה איסור מדין "מחוי כמבשלי" ("מאמר מרדכי-שבת")

הגאון המקובל הרב שלמן מוצפי זיע"א

השבוע, ביום שלישי יז' טבת, יחול יום ההילולא של המקובל הגאון הרב **שלמן מוצפי** זיע"א שהיה בבחינת "צדיק גוזר והקב"ה מקיים", וכך סיפר עליו מרן הראשלי"צ הרב **מרדכי אליהו** זיע"א:

פעם יצאה קבוצה להתפלל על קברות צדיקים, כשבראשם המקובל האלוקי הגאון חכם שלמן מוצפי, זיע"א. כשהגיעו לטבריה, פגע רכב חולף באחד מילדי הקבוצה והוא נפצע באופן קשה. כשהגיעו עמו לבית החולים "פוריה" התברר שפגיעתו היא פגיעת ראש חמורה. הרופא התנצל על שאין בידו לעשות מאומה, וגם אם יטפל בו – ימות הילד בין כה וכה. כשסיפרו לחכם שלמן את דברי הרופא, זעק שהדבר לא יתכן, שכן "באנו להתפלל, וכיצד אפשר שכך יקרה?". לאחר מכן אמר שיבואו ויעלו עמו לקבר רבי מאיר בעל הנס להתפלל על הילד.

נראה אולי מעט תמוה, מה מקום היה ללכת לר' מאיר בעל הנס שיעמוד בתפילה לפני בורא עולם על הילד החולה? והלא לשיטת ר' מאיר עצמו, אין תפילה מועילה אלא בין ראש השנה ליום הכיפורים בלבד (תוספות שבת י"ב ע"ב ד"ה "רבי יהודה"). לשיטתו, אם נגזר בראש השנה על הילד שימות – מה תועיל התפילה כעת? ואם במילא לא תועיל – לשם מה להתפלל?! אך בכל זאת, עמד חכם שלמן בתפילה לפני קברו של אותו צדיק והתחנן: "צדיק גוזר והקב"ה מקיים – גזור עליו גזירות טובות! עשרים וארבע נפשות יצאנו לדרך ועם עשרים וארבע נפשות אנחנו רוצים לשוב; עם נפשו של הילד הזה". חכם שלמן כאילו תבע את רבי מאיר – התנא החשוב, בעל הנס – שיעמוד לפני הבורא ויתפלל על הילד שיזכה לרפואה שלמה, שהרי לכבוד ר' מאיר באו לטבריה.

כשיימו להתפלל, אמר חכם שלמן שהגיעה העת לבקר את החולה. כשהגיעו לבית החולים, ניסה הצוות הרפואי לומר למבקרים שאין תקווה ואין סיכוי להחלמה, הילד גוסס ויש לקרוא רק 'שמע ישראל' ויודו כדרך הנוטים למות. עמד שם חכם שלמן בזעקה לפני ריבונו של עולם: "איך אפשר שהתפילה לא תתקבל?". הוא אמר לרופאים שטעות בידם, הילד יתרפא במהרה רפואה שלמה, והוא ייכנס לברך אותו. נכנס חכם שלמן לחדר החולה ויצא לאחר דקות מעטות. פתאום התהפך מצבו של הילד לטובה, והוא החל מתאושש. כשביקש חכם שלמן לקחת את הילד עמו, בטענה שהבטיח לחברי הקבוצה שכל הקבוצה כולה תשוב, על עשרים וארבע נפשותיה, נחרדו הרופאים: "לא כדאי להזיזו ואסור לטלטלו". אך חכם שלמן התעקש והילד עזב את בית החולים, בריא ושלם בכל אבריו.

נמצא שאף על פי שלדעת ר' מאיר עצמו ולדעת ר' יהודה, הגזירה נגזרה כבר מראש השנה, מכל מקום, בכח התפילה, לדפוק שערי שמים לפני הקב"ה ולקרוע גזר דין וגזירה רעה - לטובה.

(ז"דברי מרדכי")

בחסדי שמים מרובים האתר החדש שלנו עלה לאויר!

הצטרפו אלינו ותהנו מתוכן עשיר ואיכותי

מתורת מרן הרב **מרדכי אליהו** זצוק"ל

עטרת-מרדכי.קום

הצטרפו אלינו ותהנו מתוכן עשיר ואיכותי

כל המעוניין לקחת חסות (גם חלקית) להוצאות עלון

נפלא זה מוזמן ליצור קשר: **054-44-77-562**

פרנס השבוע: עדי בן שרה נר"ו שזכה והשתתף בהוצאות הדפסת העלון השבוע.

שיזכה לשפע, ברכה, הצלחה וזיווג הגון במהרה. זכות יחידי הרבים בהפצת תורת מרן זיע"א תגן בעדו ובעד כל משפחתו.

רגע לפני ששנת המס מסתיימת

ורציתם לקבל החזר מס...

בית התמחוי "עטרת מרדכי אליהו"

100% צדקה!

לתרומות: עטרת-מרדכי.קום/חסד

ביט: 054-4477562

טל' 054-4477562/08-9397933

לעמותה סעיף 46 לפטור ממס

רוצים להקדיש יום ולילה של לימוד תורה בבית מדרשנו או חלוקת תלושי מדון לנזקקים ל: ברכה, הצלחה, רפואה שלמה, זיווג הגון או לעילוי נשמת?

פנו ל: בית תורה וחסד - "עטרת מרדכי אליהו" רחוב הרב זכריה מדאר 33 רחובות.

www.eterme.co.il טל-08-9397933

08-9397933 | 054-4477562

העלון מוקדש לעילוי נשמת:

רבי פנחס הכהן, אבנר בן מרים, יונה בן מיסה, ציון בן שלום, שמעון (שימו) ז"ל בן אליהו ודליה יבדל"א, קיים משה יצחק בן יחיאל אשר, ציון בן שרה, ישראל בן שמחה, אברהם בן סטרול וסאלי, עזרא בן אהרון יוסף ותארי בן שלום, חיים בן בנימין, אליהו בן מתניה, אברהם בן משה ליבוביץ, ישעיהו בן ראובן אסתר בת מלכה, נעימה בת פרח, אורה נדרה בת סעדיה, מלכה בת ברוריה, מילכה אליהו בת נעמי ומנשה לאה בת חיה, ויולט בת דינה, רחל בת אלטון, רחל בת חנה, מרים בת מנטינה, מסעודה בת עישה, אסתר בת בנוגן

עטרת תפארת לנשים

אורייתא הפרשה מזוית נשית

"וזאת אִשֶּׁר דָּבַר לָהֶם אֲבִיהֶם וַיְבָרֶךְ אוֹתָם אִישׁ אִשֶּׁר

כְּבָרְכֶתוּ בְּרַךְ אֹתָם" (מ"ט, כ"ח)

כתב רבנו 'אור החיים' הקדוש: "אשר כברכתו' – פירוש, הראוי לו כפי בחינת נשמתו וכפי מעשיו. כי יש לך לדעת כי הנפשות כל אחת יש לה בחינת המעלה, יש שמעלתה כהונה, ויש מלכות, ויש כתר תורה. **ונתכוון** יעקב בבואה לברך כל אחד כפי ברכתו הראויה לו, המלך במלכות והכהן בכהונה, וכן על זה הדרך, ולא הפך המסילות".
לכל אחת ואחת מישראל יש את המעלה שלה.
הברכה שהיא נשלחה להוסיף בעולמו של ה' יתברך.
לעיתים מתוך ריבוי צבעים וקולות, יש בלבול בין הברכה שלי לבין הברכה שנתברכה בה חברתי.

ומתוך בלבול יוצא...קלקול, קלקול של קנאה. שאם לה יש את... אז גם אני רוצה שיהיה לי כמוה!

בא אבינו יעקב, ומלמד אותנו את הכלל: לך יש את הנשמה שהיא רק שלך! את המעלה שהיא רק שלך!

ומתוך כך את יכולה לגלות בעולם רק את הברכה שלך! ובעצם, אין לך מה לעשות עם הברכה שהתברכה בה חברתך-

כי ברכה זו מיועדת ונחוצה רק לה.

למלך אין מה לעשות עם ברכת...כהונה.

כמו שלכהן אין מה לעשות עם ברכת...מלוכה!

כשיעקב אבינו מברך, הוא מתפלל על כל אחד ואחת מעם ישראל, שישארו ממוקדים בתפקיד שלהם, ובמעלה המיוחדת להם,

וע"י זה יושפע שפע של ברכה, בדרך זו תבוא גאולה לעולם. **שנזכה...**

תאמר לבית יעקב

שורת שהופנו למרן הרב בנושאי הבית היהודי

שאלות בהלכה

מה תעשה מי שחוששת מעין הרע?

יש אנשים כשאומרים דבר מה וחוששים מפני עין הרע- נוהגים לומר "בלי עין הרע". אין איסור לומר כך, אלא שלפעמים אמירה זו פוגעת באנשים שאומרים להם בלי עין הרע. ולכן טוב שלא לומר, אם רוצה וחוששת - תאמר בלבה.

אבל נשתרש דבר חמור בעם ישראל ויש בזה ספק איסור עבודה זרה או משום דרכי עבו"ם, והוא- כשאחד רוצה לומר דבר, שכאילו חושש שלא יחול עליו עין הרע, אוחד בעץ או נותן מכה על השולחן ואומר דבר מסויים. מנהג זה חמור מאוד כי יסודו בתורת הנצרות כאילו מחזיקים בעצים של אותו האיש וחושבים שזה יציל אותם. זו דרך של עבודה זרה ודרכי עבו"ם ואיסור חמור לעשות כן.

עדיף שמי שחוששת מעין הרע תאמר: "בן פרת יוסף בן פרת עלי עין" (מ"ט, כ"ב). אבל טוב לדעת מה שאמרו חז"ל (פסחים ק"י ע"ב): 'כל דקפיד- קפדי בהדיה, ודלא קפיד- לא קפדי בהדיה' – כלומר: כל מי שחושש יש לו לחשוש. ועדיף שלא לחשוש ולבטוח בהקב"ה וה' יהיה בעזרה.

ואם חוששת יכולה גם לומר לפני שנפגשת עם אנשים את הפרק בתהילים (צ"א, א'): "ישב בסתר עליון". (מעובד מתוך דברי מרדכי)

פיה פתוחה

נשים ונפלאות

נשים מספרות ניסים

מספרת תושבת בית-אל: בעלי היה חייב לעבור ניתוח מעקפים. ישבתי מחוץ לחדר הניתוח, ואמרתי לקב"ה: אם בע"ה תיתן לו חיים, גם אני בלי נדר אתן חיים, אביא עוד נשמה לעם ישראל. בעלי ב"ה יצא מהניתוח בשלום, וכעבור כמה חודשים זכיתי להיריון עשירי. אלא שההיריון היה מאוד לא פשוט והיה מלווה בסיבוכים רפואיים קשים.

באותה תקופה הייתי מגיעה לציון של הרב זצ"ל, לפעמים כבר לא היה לי כוח להתפלל, אבל לציון של הרב הייתי מגיעה, בוכה ומתפללת. ובאמת הסיבוכים הלכו והסתדרו, והרגשתי שהרב מלווה אותי בהיריון. בתחילת החודש השמיני, התחלתי לחשוב על שם. חשבתי על כך שאני חייבת להכיר טובה לרב, שבזכותו הסיבוכים הסתדרו וההיריון הוא תקין. לא יכולתי לקרוא לו מרדכי או אליהו, כי יש לי שני אחים בשמות האלה. אבל רציתי מאוד למצוא משהו שקשור לרב.

באחד הימים נרדמתי על הספה, והנה אני רואה את הרב בחלומי והוא אומר לי: תקראי לו מלאכי. קמתי שמחה, אבל לא הבנתי מה הקשר למלאכי.

בתי שנסעה לאומן, וכשחזרה הציעה שאם הלידה תעבור בשלום נקרא לילד בשם שני נחמן. החלטתי לבדוק מה מקור השם. פתחתי את הגמרא במסכת מגילה ט"ו ע"א וראיתי כתוב: אמר רבי נחמן, מלאכי זה מרדכי. ולמה נקרא שמו מלאכי? כי היה משנה למלך. זו דעת יחיד של רבי נחמן.

הלידה הייתה מלווה בניסים, כי התינוק נולד והשיליה לא יצאה. איבדתי כמויות אדירות של דם והייתי מחוסרת הכרה, אבל לא חששתי. כל הדרך לחדר הניתוח ידעתי שהרב אתי, כשם שהיה אתי עד עכשיו. ואכן כך היה.

מלאכי נחמן נולד בריא ושלם

ואנחנו מתפללים שברכת הרב זצ"ל תלווה אותו ואותנו תמיד.

(מעובד מתוך אביהם של ישראל – חלק 7)

"עטרת מרדכי אליהו"

בית תורה וחסד

בית מדרש יום וחצות לילה, לימוד משניות וזוהר הקדוש לעילוי נשמת הנפטרים, ובית תמחוי לטקסים על שם ועלילוי נשמת מורד מן הראשונים המקובל האלקי הנהיג הרב מרדכי אליהו זצוק"ל זיע"א

עטרת מרדכי לילדים

מעשה רב

זכר צדיקים לברכה

ביום פטירתו של הרב מוצפי זצ"ל ספר לנו עזי ברנע, גבאי בבית הכנסת "היכל יעקב": חכם מוצפי זצוק"ל מל את בני ביום י"ז בטבת, שהוא יום ההולולא של אביו המקבל חכם סלמאן מוצפי זיע"א. ספר לי כי הוא היה מקפיד בכל שנה לערוך את האזכרה של אביו ביום הזה, עם קהל ודברי תורה וכבוד במקבל.

שנה אחת לא היה לו הסכום הנדרש לצורך האזכרה, ולמרות זאת קבע אזכרה ביום המליעד ופרסם לרבים, אך לא ידע כיצד יקנה את המצרכים לכבוד האזכרה.

מנהג נוסף היה להתפלל מדי יום בכתל המערבי עם הגץ החמה במגן קבוע של הרב עדס, כמו שהיה מתפלל מו"ר אביו. בתפלתו שם בקש שהקב"ה ימציא לו את הסכום הנדרש לכבוד האזכרה של אביו. תוך כדי תפלתו הוא נקב בסכום שנדרש לו לקניית המצרכים.

פעבר כשעה הגיע חכם יהודה ללשכת מרן הרב אליהו זצוק"ל, והנה הרב מכניס את ידו לכיסו ומוציא משם חבילת שטרות ונותן לחכם יהודה ואומר לו: קח את הפסוף הזה ותעשה בו אזכרה למו"ר אביו. הבין חכם יהודה שתפלתו התקבלה, הוא לא היה צריך לספר את השטרות כדי לדעת שגה בדיוק הסכום שהוא בקש בתפלתו.

מה שהוא לא הבין זה איך הרב ידע בדיוק את הסכום. העז ושאל חכם יהודה: וכי הרב היה לידי בכתל כשהתפללתי ובקשתי את הסכום הזה? והרב פדרפו לא היה עונה על שאלות מהסוג הזה, אלא חנף והמשיך בעבודתו. יחי זכרם ברוך. ("אביהם של ישראל" 6)

חידושים בפרשה

שבת שלום ילדים יקרים,

בפרשת השבוע שלנו כתוב:

"ויברך אותם, איש אשר כברכתו ברך אתם."

מצד אחד יעקב אבינו מברך את בניו כל אחד בברכתו המיוחדת. כגון: בנימין פזאב, יהודה פאריה, דן כנחש וכדו', "איש איש בברכתו".

מצד שני הוא נותן ברכה כללית לכלם, "ויברך אותם", כדי שכל המעלות יהיו בעבור כלם. אך כל המעלות והברכות הללו יהיו יעילות בתנאי אחד - שתהיה אחדות של כל ישראל (עין רש"י מט כח, עפ"י תנחומא טז), קעננו "ברכנו אבינו כלנו כאחד". כי אם נהיה מפזרים, אם חלילה נהיה שלא באחדות, מחלקים לחבורות ולא מאגדים באגדה אחת, אין מקום לברכה לשרות בו.

נכון, אמנם כל שבט נתברך בברכה המאפיינת אותו, בברכה הראויה לו יותר, בברכה אשר לה הוא צריך בשיבתו בארץ. אך בסופו של דבר הברכות חולו כשנהיה נחד. כל אחד מאתנו זקוק לברכתו של חברו. כל אחד צריך לפרנס את חברו מהברכה המצויה אצלו.

אנו חלבים להבין שאנו תלויים זה בזה. שתפים לכל דבר. המשמעות של כל זה היא שרק אם תהיה אהבה בין כל הקהלות בעם ישראל, בין כל החוגים והעדות ההולכים על-פי תורת ישראל - תוכל לחול עלינו הברכה. ובגדיו של כל אחד ואחת מאתנו להביא ברכה זאת, על ידי תוספת דבורים טובים ומעשים טובים המוסיפים אהבה ושלום, ולא להפך.

(מקובל מתוך "אביהם של ישראל על התורה")

חידות

שאלות בפרשה

1. בן כמה שנים היה יעקב כשהגיע למצרים?
2. כמה שנים חי יעקב בסך הכל?
3. על אלו 2 דברים השביע יעקב את יוסף?
4. מה יעקב עשה אחרי שיוסף נשבע?
5. בגלל 3 סבות לא רצה יעקב להקבר במצרים. מהם?
6. למה התפנון יעקב אבינו: אפרים ומנשה פראובן ושמעון יהיו לי?
7. מדוע יעקב מספר ליוסף על מות רחל בדרך אפרתה?

שבת שלום

גדולים צדיקים

חכם סלמן מוצפי זיע"א

ראשית תורתו למד מפי אביו, שהיה מולידו לבית הכנסת מגיל שנתיים, ובגיל חמש החל בלמודו ב"מדרש זילכה". כשהיה בן 9 נפטר רבם של כל בני הגולה- הבן איש חי, ובאותו היום! קבל על עצמו לקום כל לילה בחצות הלילה, ללמד תורה עד עלות השחר. וכך היה עושה.

בגיל 20 הסמך לרבנות. בשל מחלת אביו קבל על עצמו על פרנסת משפחתו. והיה מפורש ל"מדרש בית זילכה" משפחת שלמה להחזקת אברך, וגם תמך במוסדות תורה בארץ הקדש.

נשא לאשה את בת דודתו, ונולדו להם בנים ובנות, בתוכם חכם הרב יהודה זצ"ל, ויגדל לחיים ארפים הרב בן-ציון. שניהם ראשי ישיבות.

חכם סלמן עלה עם משפחתו לארץ לעיר הקדש ירושלים.

הקדיש את כל עתותיו (זמנו) ללמוד תורה, הקים את ישיבת "בני ציון" על קבר רחל אמנו. חבר את "ההנהגות על סידור פגנות הרש"ש".

בנו הרב בן ציון מוצפי, הוצא לאור חבור על חזיו ומפעליו בשם "עולמו של צדיק". **נתבקש** לשיבת של מעלה ביום י"ז טבת והוא בן 75 שנה.

זכותו תגן עלינו